

Het Spaanse 'hondenleven' van Ellen Brusse

Het appartement staat op één van de aantrekkelijkste plekken van Marbella: aan de jachthaven en in het gebouw van de Club Nautico. Helemaal in het centrum en toch met het relaxte karakter dat een jachthaven uitstraalt. Ellen Brusse woont

daar – op het strand dus - met haar partner André, die ze al kent van de middelbare school. Ze zijn elkaar gedurende veertig jaar uit het oog verloren en hebben enige tijd geleden de kennismaking op spannende wijze hernieuwd. De vonk sloeg meteen over.

Ellen en haar moeder begeleiden enkele honden naar Nederland

Links: nog zo eentje die op een nieuw baasje wacht.

Rechts: Pinto doet ons uitgeleide vanaf zijn superieure plek op het muurtje naast het toegangshek

Van oorsprong is Ellen meer een francofiel: zij heeft al jaren een huis in Frankrijk, in Mandelieu aan de Côte d'Azur. Partner André was eigenaar van het genoemde appartement in Marbella.

Inmiddels is Ellen ook een 'aficionada' van het Spaanse leven, hoewel ze het Franse eten lekkerder vindt. Daar staat echter veel tegenover; bijvoorbeeld dat zij en André een veel leuker sociaal leven hebben in Spanje. Ook de gevarieerde omgeving van Marbella wordt door hen zeer gewaardeerd. Ellen voegt daar aan toe: 'Ik vind Marbella heel internationaal én heel authentiek'. Er is nogal wat contact met de leden van de Marbella Dutch Business Club. Alleen: golfen doet ze niet, daar heeft ze niks mee.

Omdat Ellen en André beurtelings in Nederland, Frankrijk en Spanje verblijven gaat het gesprek vaak over een vergelijking tussen Frankrijk en Spanje. Ellen vindt de natuur in Frankrijk erg mooi, maar geniet ook zeer van het binnenland van Spanje.

Ellen is sinds een jaar of twaalf met pensioen. Ze was jarenlang het gezicht van de Tros. Daarna ging ze naar Joop van de Ende waar ze voor RTL4 programma's presenteerde. Ook voor BNN heeft ze even gewerkt.

Ze heeft er nooit spijt van gehad dat ze is opgehouden met werken, is niet in een zwart gat gevallen en heeft zich nooit één dag verveeld. Enige tijd geleden kwam Ellen - via gemeenschappelijke vrienden - in

‘Ik vind
Marbella heel
internationaal
én toch
authentiek’

contact met Christel en Luc van dierenopvang Arca Noah. Ze was zeer geroerd door hun verhaal en besloot ter plekke dat ze deze twee onbaatzuchtige dierenvrienden wilde helpen. Ze vroeg Viva España om wat aandacht aan hen te schenken en dus bracht de redactie van Viva España, op verzoek van Ellen en André, een bezoek aan dit wel zeer speciale dierenasiel.

Arca Noah

Het eerste wat opvalt als we – diep in de campo bij Alhaurín el Grande – de finca naderen waar Arca Noah gevestigd is, zijn de rust en de stilte. Geen geblaf, geen gegrom, geen gevechten, maar een enorme rust met kwispelende honden en katten, die gezellig los door elkaar

lopen op een groot terrein. Temidden van al die rondscharrelende dieren treffen we de Vlaamse eigenaren Christel en Luc De Block aan, die al tien jaar op finca Noah wonen. Al sinds hun aankomst in Spanje proberen ze honden en katten te redden en op te vangen. Na al die jaren is dit nu uitgegroeid tot een erkende organisatie.

Op finca Noah, die zeer ruim opgezet is, zitten de honden niet in kennels. Er zijn wel verschillende perceeltjes aangebracht en er komen nog steeds afdelingen bij, met elk de noodzakelijke en beschutte slaapruiimte. Er is een speciale warme kamer voor de puppies, een speciale ruimte met infraroodlampen voor de pasgeboren hondjes en een afdeling voor de ouderen die ‘met pensioen’ zijn.

Ellen op haar eigen balkon: 'het mooiste plekje van Marbella'

Voor de grotere pups en volwassen honden is er een grote speelwei. Ze hebben ook "rescuepaardjes", waar hoofdzakelijk twee van hun dochters hun tijd insteken, dertig "rescuepoezen", die twee grote aparte ruimtes hebben: eentje voor de kleinsten en een voor de volwassenen. Verscheidene honden en poezen zijn met de fles groot gebracht, omdat ze gevonden werden zonder moeder (gedumpt in een vuilniscontainer, achtergelaten op de buitenplaats of in een vervallen huis, soms verpakt in een plastic zak, gedumpt in een beekje, aan de poort gezet, enzovoort...). Sommige honden werden gebruikt voor de jacht en nadat ze afgedankt zijn omdat ze niet voldoende meer functioneerden, gedumpt en aan hun lot overgelaten in de "campo" waar niemand ze vindt. Elk dier heeft zijn eigen (meestal traumatische) verhaal. Christel heeft meer dan 120 puppies (en ook kittens) met de fles groot gebracht en er zijn meer dan 800 hondjes (tijdelijk) in de finca opgevangen. Veel ervan waren verwaarloosd, ziek en erg vermagerd. Christel vult aan: "We steken er één voor één heel veel tijd en geduld in, met heel het gezin, met heel veel zorg, liefde en affectie. Ook al om het vertrouwen te laten herwinnen in mensen (waardoor ze vaak slecht behandeld zijn), kortom, om hen klaar te maken voor een nieuwe stap in een betere wereld, naar een nieuw thuis, een lieve en trouwe familie en een betere toekomst. Ik heb heel veel hulp van mijn kinderen. Ook zij staan dag en nacht klaar om te helpen met voeden, flesvoeding, dierenartsbezoeken en ziekenzorg. En dan is daar mijn man die steeds maar uitbreidt en bijbouwt om de honden ruimte en onderdak te geven. Verder is

er een heel goed team van geëngageerde mensen die allemaal een handje uitsteken om de hondjes zo goed mogelijk op te vangen."

Velen weten dat dierenleed in Spanje dagelijkse kost is. Christel en Luc (bijgestaan door vele vrijwilligers, waaronder ook speciaal hun dochters en zoon) hebben de laatste jaren verscheidene mensen en organisaties geholpen om dieren een nieuwe kans te geven op een aangenaam leven. Een puppie past zich snel aan, maar er zijn ook zoveel lieve, brave, oudere honden die gedumpt zijn en die zij ook graag een kans geven, of een mooie oude dag, geborgenheid en zekerheid.

Veel van de honden worden in een gezin in het buitenland geplaatst, vooral in Nederland en België. Iedereen die naar deze landen vliegt zou – zonder enige extra kosten en met slechts tien minuten tijdverlies – zo'n hondje mee kunnen nemen. Alles, maar dan ook alles, wordt geregeld door Arca Noah en in Nederland of België staat de toekomstige nieuwe eigenaar (en een vrijwilliger van het Arca Noah team) klaar om de hond op te vangen.

Ellen en André namen de eerste keer wel acht honden mee naar Nederland, waarvoor vooral André flink bang was, dat er niemand zou staan. Dat was gelukkig niet het geval: iedereen stond er met spanning en vreugde op zijn nieuwe huisgenoot te wachten!

Om de opvang wat meer officieel te maken – en ook gezien het succes van de steeds toenemende adopties – is besloten om een

Wilt u ook helpen?

Donaties zijn altijd welkom, ook als voedsel, manden, dekentjes, speelgoed, medicijnen enzovoorts. Een hond begeleiden naar Nederland of België kan ook altijd. Uiteraard is financiële steun eveneens altijd welkom. Voor meer informatie, zie www.arcanoah.eu, Arca Noah is een officiële erkende organisatie. tel. +34 952596514, mobiel +34 619502649

De sfeer in Arca Noah is ontspannen en gezellig. Ellen Brusse en Christel De Block zijn inmiddels goede vriendinnen.

eigen organisatie te stichten, waarmee men zich kan profileren en waardoor meer druk uitgeoefend kan worden op de Spaanse instanties. De status van 'internationale charity organisatie' is gerealiseerd en Arca Noah is opgenomen in het register.

Uiteraard zijn donaties altijd welkom, ook in de zin van voedsel, mandjes, dekentjes, speeltjes, medicijnen enzovoorts, kortom, alles wat een hond nodig heeft of kan gebruiken. Christel en Luc rijden zelf af en toe naar België en Nederland om honden en poezen over te brengen en benches op te halen en zij kunnen dan de geschonken spulletjes meenemen. Iedereen die iets wil doen, of denkt op een of andere manier te kunnen helpen is welkom. Alle nuttige ideeën en hulp worden graag tegemoet gezien.

Als laatste vragen we zowel aan Christel als aan Luc waarom ze hier zoveel tijd en aandacht aan willen geven. Christel legt uit dat ze een 'ultieme moeder' is en vijf kinderen heeft grootgebracht. Ook was ze altijd al met dieren bezig. Het "zorgen" zit haar in het bloed. Ook waren haar grootouders boeren, zodat ze ook hier de dierenliefde meegekregen heeft. Luc werkte als diamantair en wilde weg uit het noorden, het liefst naar Spanje, maar niet naar de drukke en volgebouwde kust.

Als we weg rijden worden we uitgeleide gedaan door één van de honden die op een pilaar van het hek springt en daar blijft zitten als een passend symbool van Arca Noah.

Nieuwsgierige en levendige honden en pups die overal aan mee willen doen. Op zijn tijd een knuffel van Luc De Block is eveneens essentieel. De allerkleinste pup - niet groter dan de hand van Christel - krijgt om het uur een flesje.